

**Közös közlemény az árujegyzék
kifejezéseinek elfogadhatóságára vonatkozó
közös gyakorlatról**
2014. február 20.

A Bíróság 2012. június 19-én hozta meg ítéletét a [C-307/10. sz. „IP Translator” ügyben](#), amelyben a következő válaszokat adta a vonatkozó kérdésekre:

1 – A 2008/95/EK irányelvet úgy kell értelmezni, hogy az megköveteli, hogy a védjegybejelentés tárgyát képező árukat és szolgáltatásokat a bejelentő kellően egyértelműen és pontosan jelölje meg, annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok és a gazdasági szereplők pusztán ennek alapján is meg tudják határozni a védjegy oltalmának terjedelmét.

2 – A 2008/95/EK irányelvet úgy kell értelmezni, hogy az nem zárja ki a nizzai osztályozás fejezetcímei általános kifejezéseinek használatát a védjegybejelentés tárgyát képező áruk és szolgáltatások azonosítása céljából, ha e leírás kellően egyértelmű és pontos.

3 – A nemzeti védjegy bejelentőjének, aki a nizzai osztályozás valamely adott osztályának fejezetcímében szereplő általános kifejezések egészét használja a védjegybejelentés tárgyát képező áruk és szolgáltatások azonosítására, pontosítani kell, hogy kérelme az ezen osztály betűrend szerinti jegyzékében szereplő áruk, illetve szolgáltatások egészére, vagy azok közül csupán bizonyos árukra, illetve szolgáltatásokra vonatkozik-e. Amennyiben a bejelentés az említett áruk és szolgáltatások közül csak bizonyos árukra és szolgáltatásokra vonatkozik, a bejelentő köteles pontosítani, hogy az említett osztályba tartozó áruk, illetve szolgáltatások közül melyekre vonatkozik a kérelme.

Ez az ítélet az Európai Unió valamennyi védjegy hivatalának gyakorlatát befolyásolja, és annak érdekében, hogy a védjegyrendszeren belül és e rendszer használói számára egyaránt biztonságot teremtsen, felhív a nizzai osztályozás szerinti fejezetcímek általános kifejezéseinek egységes értelmezésére. Tiszteletben tartva azt, hogy minden egyes védjegy hivatalt kötik saját országának jogszabályai, a nemzeti bíróságok határozatai és bizonyos esetekben korábbi közlemények, minden szereplő elismeri, hogy kizárólag az ezen ítélet harmonizált módon történő végrehajtása során tanúsított együttműködés útján jön létre a jogbiztonság mind az illetékes hatóságok, mind a gazdasági szereplők számára.

Az első kérdés vonatkozásában az Európai Unió védjegy hivatalai együttműködnek annak érdekében, hogy a védjegybejelentésben az áruk és szolgáltatások egyértelmű és pontos azonosításához szükséges követelményeket egységesen értelmezzék, valamint közös kritériumokat alakítsanak ki. Az Európai Unió védjegy hivatalai ezért olyan iránymutatásokat dolgoztak ki, amelyek segítenek meghatározni, mikor minősül egy adott árujegyzékben szereplő kifejezés kellően egyértelműnek és pontosnak („Az árujegyzék kifejezéseinek elfogadhatóságára vonatkozó iránymutatások” című melléklet). Az iránymutatások bármely igényelt kifejezés elfogadása vagy elutasítása melletti érveléshez is támpontot nyújthatnak. Az iránymutatásokat szükség szerint folyamatosan frissítik és finomítják.

Az elfogadható kifejezések keresésére és azonosítására többek között olyan eszközök állnak rendelkezésre, mint a [TMclass](#). Az igényelt árujegyzék kifejezései bekerülnek a harmonizált adatbázisba, ha összhangban van az iránymutatásokban meghatározott kritériumokkal. Ezt követően felülvizsgálják a harmonizált adatbázisban szereplő fennmaradó megnevezéseket annak meghatározása érdekében, hogy megfelelnek-e az iránymutatásoknak. Az iránymutatások az igényelt megnevezések elfogadása vagy elutasítása melletti érveléshez is segítséget nyújthatnak.

A második kérdéssel kapcsolatban a 2013. november 20-án közzétett [„Közös közlemény a nizzai osztályozás szerinti fejezetcímek általános kifejezéseire vonatkozó közös gyakorlatról”](#) dokumentum ismerteti a nizzai osztályozás fejezetcímei általános kifejezéseinek elfogadhatóságára vonatkozó közös gyakorlatot. Az Európai Unió védjegyhivatalai összeállították a nizzai osztályozás szerinti fejezetcímek 11 nem elfogadható általános kifejezésének listáját, és az iránymutatások alapján ismertették annak okait, hogy a 11 nem elfogadható általános kifejezés miért nem bizonyult kellően egyértelműnek és pontosnak, és miért nem elfogadhatók további pontosítás nélkül.

A harmadik kérdés tekintetében a [„Közös közlemény az »IP Translator« végrehajtásáról”](#) című dokumentum 2013. november 20-án közzétett frissített változata áttekintést nyújt arról, hogy az Európai Unió védjegyhivatalai hogyan kezelik az említett ítélet végrehajtásához kapcsolódó konkrét témákat.

Az árujegyzék kifejezéseinek elfogadhatóságára vonatkozó közös gyakorlat végrehajtására e közlemény közzétételének napján kerül sor.

Az Európai Unió védjegyhivatalai ismételten kifejezik abbéli elkötelezettségüket, hogy folytatják a konvergenciaprogram keretében történő együttműködést, ami növeli az átláthatóságot és az előreláthatóságot – mind a védjegyelbírók, mind a felhasználók javára.

A VÉDJEGYEK ÉS FORMATERVEZÉSI MINTÁK EURÓPAI HÁLÓZATA

A végrehajtó hivatalok felsorolása:

AT, BG, BX, CY, CZ, DE, DK, EE, ES, FI, FR, GR, HR, HU, IE, IT, LV, LT, MT, NO, BPHH, PL, PT, RO, SE, SI, SK, UK

AZ ÁRUJEGYZÉK KIFEJÉSEINEK ELFOGADHATÓSÁGÁRA VONATKOZÓ IRÁNYMUTATÁSOK

Bevezetés

A munkacsoport 2012. június 26–28-án tartott ülésén megvitatta az osztályok fejezetcímeinek összehangolásával foglalkozó (CP2) projekt kérdéseit. Az ülésen a részt vevő hivatalok megosztották egymással a [C-307/10. sz. „IP Translator” ügyvel](#) kapcsolatos elképzeléseiket.

Két problémakör világosan megfogalmazható az ítélet alapján:

- A bejelentőnek kellően egyértelműen és pontosan kell meghatároznia a védjegyhez tartozó árukat és szolgáltatásokat. Az illetékes hatóságok és a gazdasági szereplők ilyen módon kizárólag az áruk és szolgáltatások listája alapján meg tudják határozni a védjegyre vonatkozó oltalom terjedelmét.
- A nizzai osztályozás osztályainak fejezetcímeiben szereplő általános kifejezések (az osztályok fejezetcímeinek megnevezései) felhasználhatók a védjegybejelentés tárgyát képező áruk és szolgáltatások azonosításához, feltéve, hogy az ilyen azonosításra kellően egyértelműen és pontosan kerül sor. A C-307/10. számú „IP Translator” ügyben hozott ítélet 54. pontja szerint az általános kifejezések esetében ez nem mindig jellemző.

Az ülésen a résztvevők közös értelmezés előirányozásában állapodtak meg a nizzai osztályok fejezetcímeiben szereplő általános kifejezések elfogadhatóságát illetően. Egyetértettek olyan iránymutatások kidolgozásában, amelyek támpontot nyújtanak arra nézve, hogy mely általános kifejezések minősülnek kellően egyértelműnek és pontosnak, illetve melyek nem. A munkacsoport 2013. február 28-i ülésén úgy határozott, hogy az iránymutatásokat minden osztályozási megnevezésre kiterjesztik. A legfrissebb javaslatot ez a dokumentum ismerteti.

Ezt a kezdeményezést a Bíróság a C-307/10. számú „IP Translator” ügyben hozott ítéletének 41. pontjában is ösztönzi: „a 2008/95/EK irányelv (8) preambulumbekzdése hangsúlyozza, hogy a tagállami jogszabályok közelítése által kitűzött célok megvalósításának előfeltétele az, hogy a lajstromozott védjegyekhez fűződő jogok megszerzése valamennyi tagállamban azonos feltételeknek legyen alárendelve”.

A dokumentum célja

Ez a dokumentum olyan iránymutatásokat tartalmaz, amelyek támpontot nyújtanak ahhoz, mikor minősül egy árujegyzékben szereplő megnevezés kellően egyértelműnek és pontosnak.

Az iránymutatások elősegítik a harmonizált munkamenetet, amelynek során az új megnevezéseket abból a célból értékeli, hogy azok bekerüljenek a harmonizált adatbázisba. Az iránymutatások az árujegyzék bármely igényelt kifejezésének elfogadása vagy elutasítása melletti érveléshez is támpontot adhatnak.

A dokumentum szükség esetén folyamatosan frissül.

Magyarázat

Az árujegyzék bármely kifejezésének elfogadhatóságával kapcsolatos értelmezés elsődleges forrása a nizzai osztályozásban szereplő osztályok jegyzéke, az iránymutatások, a magyarázó megjegyzések és a WIPO által közzétett, osztályozási gyakorlattal kapcsolatos általános észrevételek.

A nizzai osztályozás a világpiacon megtalálható áruk és szolgáltatások „osztályokba” sorolásának rendszere. Ez a rendszer a WIPO szervezésében megkötött, a védjegyekkel ellátható áruk és szolgáltatások nemzetközi osztályozásáról szóló nizzai megállapodás keretében jött létre. Az osztályok jegyzékéből, magyarázatokból, valamint az áruk és szolgáltatások betűrend szerinti jegyzékéből áll. Az áruk 34, a szolgáltatások 11 osztályba vannak rendszerezve. A fejezetcímek általános jelleggel írják le azokat a területeket, amelyekhez főszabály szerint az ezen osztályon belüli áruk vagy szolgáltatások tartoznak. Az általános kifejezések a nizzai osztályok fejezetcímeiben idézőjelben szereplő kifejezések; például a 13. fejezet 4 általános kifejezésből áll: „lőfegyverek”; „lőszerek és lövedékek”; „robbanóanyagok” és „tűzijátékszerek”. Az osztályok száma tovább segíthet a pontosításban, azonban nem döntő jelentőségű tényező.

Az elfogadható kifejezések megkeresésére és azonosítására többek között olyan eszközök állnak rendelkezésre, mint a [TMclass](#).

Az iránymutatások összegzése

A védjegy hivatalok 3 iránymutatást dolgoztak ki, amelyek ismertetik, milyen kritériumok alapján állapítható meg a megnevezések egyértelműsége és pontossága (illetve annak hiánya).

Ezek az iránymutatások a következők:

- I. Annak ismertetése, hogy az áruk és szolgáltatások leírása mikor minősül kellően egyértelműnek és pontosnak.
- II. Olyan tényezők szemléltetése, amelyek lehetővé teszik a kellő egyértelműséget és pontosságot.
- III. Egyes kifejezések, amelyek több osztályban is értelmezhetőek.

Iránymutatások

- I. **Az áruk és szolgáltatások megnevezése akkor minősül kellően egyértelműnek és pontosnak, ha az azokra vonatkozó oltalom terjedelme érthető a megnevezés természetes és szokásos jelentéséből.**

II. Ha az oltalom terjedelme nem érthető, a kellő egyértelműség és pontosság többek között a jellemzők, a rendeltetés és/vagy az azonosítható piaci ágazat* meghatározásával érhető el. A piaci ágazat meghatározását segítő elemek egyebek mellett a következők lehetnek:

- a fogyasztók köre és/vagy az értékesítési csatornák;
- a használathoz/előállításához szükséges képességek és szaktudás;
- a használathoz/előállításához szükséges technikai lehetőségek.

Példák:

<u>Nem egyértelmű és pontos megnevezés</u>	<u>Javaslat/lehetséges megoldások: (a harmonizált adatbázisból származó példák)</u>
Egyéb fémtermékek, amelyek nem tartoznak más osztályokba (6. osztály)	Fémből készült szerkezeti elemek (6. osztály)
	Fémből készült építési anyagok (6. osztály)
Gépek (7. osztály)	Mezőgazdasági gépek (7. osztály)
	Műanyagfeldolgozó gépek (7. osztály)
	Fejőgépek (7. osztály)
Nemesfémek és ötvözeteik, valamint az ilyen anyagokból készült, vagy ezekkel bevont termékek (14. osztály)	Nemesfémből készített műtárgyak, műalkotások (14. osztály)
Papír, karton és ezen anyagokból készült termékek (16. osztály)	Papírból készült szűrőanyagok (16. osztály)
Kaucsuk, guttapercha, gumi, azbeszt, csillám anyagból készült termékek (17. osztály)	Gumigyűrűk (17. osztály)
Bőr és bőrutánzatokból készült termékek (18. osztály)	Aktatáskák [bőrárak] (18. osztály)
Bútorok, tükrök, keretek; fából, parafából, nádból, gyékényből, fűzfavesszőből, szaruból, csontból, elefántcsontból, halcsontból, kagylóhéjból, ámbrából, gyöngyházból, tajtékból, és mindezek	Műanyagból készült ajtószerelevények (20. osztály)

pótyaigaiból, vagy műanyagokból készült termékek (amelyek nem tartoznak más osztályokba) (20. osztály)	
	Fából készült figurák (20. osztály)
Javítás (37. osztály)	Cipőjavítás (37. osztály)
	Számítógépes hardver javítása (37. osztály)
Szerelési szolgáltatások (37. osztály)	Nyílászárók beszerelése (37. osztály)
	Betörésjelző riasztók üzembe helyezése (37. osztály)
Anyagmegmunkálás (40. osztály)	Mérgező hulladékok kezelése (40. osztály)
	Légtisztítás (40. osztály)
Mások által egyéni igényeknek megfelelően nyújtott személyes és társadalmi jellegű szolgáltatások (45. osztály)	Személyes háttéradoatok vizsgálata (45. osztály)
	Személyi vásárló szolgáltatás (45. osztály)
	Örökbefogadási ügynökségek (45. osztály)

- III. A megnevezés több osztályba sorolt áruk és szolgáltatások leírásának is része lehet; egyértelműnek és pontosnak kell lennie az adott osztály vonatkozásában, további pontosítás nélkül. Példa: [Bútorok](#) (20. osztály), [Ruházati cikkek](#) (25. osztály).

Ha az igényelt védjegyoltalom árujegyzékében szereplő áruk vagy szolgáltatások egy adott kategóriája eltérő osztályhoz tartozó specializált piaci ágazat képezi, szükséges lehet a megnevezés további pontosítása. Példa: [Speciálisan gyógyászati használatra készült bútorok](#) (10. osztály), [Speciális laboratóriumi bútorok](#) (9. osztály), [Védőöltözetek](#) (9. osztály), [Speciális mütőruházat](#) (10. osztály), [Ruhák állatoknak](#) (18. osztály).

A [TMclass](#) és hasonló eszközök annak meghatározására szolgálnak, hogy szükséges-e egy adott áru- és szolgáltatáskategória további pontosítása vagy sem.

*A piaci ágazat azokat az üzleti vállalkozásokat foglalja magában, amelyek az egymáshoz hasonló áruk és szolgáltatások beszerzése és értékesítése miatt egymás közvetlen versenytársai.